

Резолуције и декларације усвојене у Међународном покрету Црвеног крста и Црвеног полумесеца

1. Резолуција 55 Генералне скупштине Уједињених нација о Црвеном крсту, 41. заседање, 1946.
2. Резолуција: Преиспитивање статута националних друштава, XX Међународна конференција, Техеран, 1973.
3. Резолуција: Заједничка комисија за статуте националних друштава, XXIV Међународна конференција, Манила 1981.
4. Резолуција: Црвени крст и људска права, Савет делегата, 1983.
5. Политика и стратегија за младе Лиге друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца, Генерална скупштина, 1991.
6. Резолуција: Ратни злочини и злочини против човечности, 21. Међународна конференција, Истанбул, 1969.
7. Декларација: Заједно за хуманост, 30. Међународна конференција, Женева, 2007.
8. Резолуција 1: Заједно за хуманост, 30. Међународна конференција, Женева, 2007.
9. Резолуција 2: Специфична природа Покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца у акцији и пратнерству и улога националног друштва као помоћног органа јавних власти у хуманитарној области, 30. Међународна конференција, Женева, 2007.
10. Резолуција 3: Реафирмација и примена међународног хуманитарног права, 30. Међународна конференција. Женева 2007.
11. Карактеристике националног друштва које добро функционише

**РЕЗОЛУЦИЈА 55 (1)
ГЕНЕРАЛНЕ СКУПШТИНЕ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА
О ЦРВЕНОМ КРСТУ**

Генерална скупштина скреће пажњу члановима Уједињених нација на чињеницу да су следећи циљеви од посебног интереса, наиме:

(а) да би наведени чланови требало да охрабрују и промовишу успостављање сарадње на прави начин овлашћених добровољних националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца;

(б) да у свако доба независан и добровољни карактер националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца мора бити поштован у свим околностима, под условом да су призната од својих влада и да извршавају своје активности у складу са принципима Женевских и Хашких конвенција и у хуманитарном духу Црвеног крста и Црвеног полумесеца;

(с) да се предузимају сви неопходни кораци ради обезбеђивања да се у свим условима може одржавати контакт између националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца свих држава, тако да она буду способна да извршавају своје хуманитарне задатке.

Четрдесет девето пленарно заседање

18. новембар 1946. године

РЕЗОЛУЦИЈА VI

XXI МЕЂУНАРОДНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА

Преиспитивање статута националних друштава

XXI Међународна конференција Црвеног крста,

Узимајући у обзир су сва национална друштва призната од МКЦК и примљена у Лигу после потврђивања да њихови статuti испуњавају услове за признавање и пријем, као што су прописали међународни састанци Црвеног крста,

Сматрајући да национална друштва треба увек да спроводе Основне принципе Покрета Црвеног крста да би задржали своје признато чланство у Међународном црвеном крсту,

Сматрајући даље да ако статут националног друштва престане да буде у складу са условима за признавање и пријем, то национално друштво би само себе довело у питање,

Одлучује да свако национално које жели да измени свој статут у питањима која се односе на услове за признавање и пријем поднесе те измене МКЦК и Лиги и да узме у обзир њихове препоруке.

(Техеран, 1973, Резолуција VI)

РЕЗОЛУЦИЈА XX

XXIV МЕЂУНАРОДНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА Заједничка комисија за статуте националних друштава

XXIV Међународна комисија Црвеног крста,

Прихватајући извештај Заједничке комисије коју су формирали МКЦК и Лига да испита статуте националних друштава,

Признајући сарадњу успостављену између две међународне институције Црвеног крста да надгледају примену и стално поштовање правила која уређују признавање нових националних друштава и њихов пријем у Лигу,

Позивајући се на Резолуцију V, XXII Међународне конференције Црвеног крста,

1. *Захтева* од свих националних друштава да наставе своју сарадњу са Заједничком комисијом, редовним достављањем Лиги и МКЦК амандмана које планирају да унесу у своје статуте и њиховим прилагођавањем препорукама Заједничке комисије,

2. *изражава* жељу да, у погледу признавања нових друштава од МКЦК и њиховог пријема у Лигу, Заједничка комисија настави свој рад у сарадњи са Програмом развоја Лиге, у оквиру Стратегије за развој националних друштава за 80’,
3. *прихвата извештај и захваљује Заједничкој комисији на њеном раду.*

(Манила, 1981, Резолуција XX)

РЕЗОЛУЦИЈА „ЦРВЕНИ КРСТ И ЉУДСКА ПРАВА”

Савет делегата,

примајући са захвалношћу радни документ *Црвени крст и људска права* који је припремио МКЦК у сарадњи са Секретаријатом Лиге,

запажајући да је ово прва глобална студија коју је Црвени крст припремио о овој важној материји и да она даје изузетно корисне информације о бројним активностима Црвеног крста на пољу људских права, укључујући развој,

објављујући да Покрет црвеног крста дели идеал да би сва људска права (како су установљена у Универзалној декларацији о људским правима, два пакта

УН о економским, социјалним и културним и грађанским и политичким правима и другим међународним правним инструментима) требало да буду поштована, али да Црвени крст мора да даље дефинише своје сопствене, посебне могућности, приоритете и ограничења у доприносу поштовању тих права,

подвлачећи блиске међусобне односе између доприноса трајном миру и поштовања људских права, укључујући развој, и отуда корелацију у доприносу Црвеног крста на ова два поља и потребу даљег прецизног изучавања природе овог односа унутар Покрета,

запажајући са задовољством одлуку МКЦК и Лиге да заједнички даље проучавају сва питања која се односе на Црвени крст и људска права, у консултацији са експертима и са националним друштвима и узимајући у обзир запажања на заседању Савета делегата 1983,

охрабрује сва национална друштва и Институт Анри Динан да унапреде истраживања и документацију, чинећи јавним акције Црвеног крста за промоцију људских права и истражујући даље такве акције, и информишу МКЦК и Лигу о својим резултатима,

захтева од Комисије о Црвеном крсту и миру да испита могућност промене њеног имена у Комисија о Црвеном крсту, Црвеном полумесецу о миру и људским правима и да припреми предлоге о њеној будућности, мандату, правилима поступка и трајању, који ће се поднети и бити усвојени консензусом на заседању Савета делегата 1985.

Савет делегата,
Женева, 1983.

ПОЛИТИКА И СТРАТЕГИЈА ЗА МЛАДЕ ЛИГЕ¹ ДРУШТАВА ЦРВЕНОГ КРСТА И ЦРВЕНОГ ПОЛУМЕСЕЦА

Генерална скупштина,

¹ На заседању Генералне скупштине у Будимпешти 1991. године, Лиги је промењено име у Међународна федерација друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца.

опозивајући препоруку VII заседања Генералне скупштине за установљавање политике и стратегије за младе,

признајући потребу за свеобухватну политику и стратегију за младе на свим нивоима Лиге и њених чланова – националних друштава,

узимајући у обзир мишљења младих људи изражена кроз Федерацију у завршној поруци Суперкампа '89 и закључке Студије о младима поднете на VII заседању Генералне скупштине,

усваја Политику и стратегију за младе коју је поднела Комисија за младе, подвлачећи посебно следеће изјаве о политици садржане у њој:

Изјаве о политици

Млади људи треба да имају кључну улогу у припреми служби Покрета

Млади људи су годинама давали допринос као изузетно добра волонтерска снага у оквиру Покрета. Опет и поново, они су вредно радили у операцијама помоћи, службама за ванредна стања и програмима развоја.

Они су у идеалној позицији да дефинишу потребе младих људи и других у заједници. Они развијају и извршавају програме и виде начине и средства да допру до других младих људи који су у стању потребе. Они додају кредибилитет раду Покрета са многим групама.

Млади људи су важна циљна група, и у чланству и у широј заједници.

Да би успео у многим својим програмима, Покрет треба да ради директно са младим људима. Многи здравствени програми имају младе људе као своје главне клијенте. Млади људи су једна од група коју највише угрожавају несрећа, недовољна развијеност и рат.

Млади људи данас имају улогу у вођству и управљању Покретом

Када су у пуној мери укључени у доношење одлука и у вођство, у својим сопственим питањима и кроз Покрет, млади људи доносе не само своје искуство него и посебну креативност и идеализам који допуњава зрелост других чланова.

Данашњи млади људи ће сутра водити Покрет

У многим националним друштвима данашњи лидери су били чланови младих у претходној генерацији.

Када млади људи упоредо са старијим члановима Покрета у службама програма, акцијама у ванредним стањима и у управљању Покретом, они врло брзо стичу вештине које ће их оспособити да воде Покрет у будућности.

Младим људима треба подршка.

Млади људи понекад могу да буду маргинализовани у друштву због свог друштвеног положаја. Ако ми схватимо њихов пуни потенцијал унутар нашег Покрета, мора им се пружити посебна подршка у облику програма и структура за младе.

и

ургира свим партнерима у процесу – младим људима, лидерима и представницима младих, националним друштвима, Лиги, њеној комисији за младе и генералном секретару – да обезбеде да се у највећој мери примењују Политика и стратегија.

VIII заседање, Будимпешта, 1991.
Одлука 18.

РЕЗОЛУЦИЈА
XXI МЕЂУНАРОДНЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ ЦРВЕНОГ КРСТА
„РАТНИ ЗЛОЧИНИ И ЗЛОЧИНИ ПРОТИВ ЧОВЕЧНОСТИ”

XXI Међународна конференција Црвеног крста,

подсећајући да је поштовање људског права и достојанства основа хуманитарних активности Црвеног крста и циљ хуманитарног права; њихов развој је од заједничког интереса за Уједињене нације и Црвени крст,

наглашавајући још једном да је рат најозбиљнија повреда људског права и достојанства,

сматрајући да су ратни злочини и злочини против човечности најфлагрантније повреде људских права и погоршавање лошег положај жртава рата,

признајући да је дужност Црвеног крста да даје подршку, својим моралним ауторитетом и угледом, мерама усмереним на избегавање да се такви злочини поново догађају,

наглашавајући даље да усвајање Конвенције о незастаревању ратних злочина и злочина против човечности на XXVIII заседању Генералне скупштине Уједињених нација 1968. представља важан корак у том правцу,

захтева од влада свих држава да приступе овој конвенцији која је сада неодвојиви део система усмереног на очување људских права.

Истанбул, 1969.
Резолуција XII

ДЕКЛАРАЦИЈА ЗАЈЕДНО ЗА ХУМАНОСТ

Усвојена на 30. Међународној конференцији Црвеног крста, Женева 2007.

Окупљени у Женеви, на 30. Међународној конференцији Црвеног крста и Црвеног полумесеца, ми, чланови Конференције, концентрисани на велике хуманитарне изазове са којима се свет данас суочава, а који утичу на појединце и посебно најугроженије људе:

- деградацију природне околине и климатске промене;
- хуманитарне последице које изазива међународна миграција;
- насиље, посебно у урбаним срединама;
- нове и болести које се поново јављају и друге здравствене изазове, као што је приступ здравственој нези.

Глобални ниво сваког од ових изазова захтева колективни одговор пошто превазилази капацитете појединих држава или хуманитарних организација да одговоре на њих. У реаговању на хуманитарне последице тих изазова, а у духу слогана ове конференције „Заједно за хуманост”, ми треба да интензивирамо оперативне односе и партнерство између нас, и са другим институцијама – нпр. владиним, наднационалним, невладиним, академским – као и медијима и приватним сектором. За саставне делове Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца (Покрет) то мора да буде у складу са Основним принципима и политикама Покрета.

Хуманитарне последице деградације природне околине и климатских промена

Дубоко смо забринути због тога што се људи свуда, најсиромашнији од сиромашних, суочавају са повећаним оптерећењем због повећања несрећа и недостатка средстава насталих због вишеструких чинилаца, као што су деградација природне околине и климатске промене, који доприносе сиромаштву, миграцијама, здравственим ризицима и повећаном ризику насиља и сукоба.

Ми смо решени да делујемо са партнерима да проширимо свест о овим озбиљним хуманитарним претњама, укључујући њихове узроке и да би обезбедили хуманитарну помоћ најугроженијим људима, посебно у погођеним земљама у развоју.

Ми желимо да искористимо друштвену основу националних друштава, да смање рањивост заједница у којима су опасности од деградације природне околине снажни, а капацитети за прилагођавање ниски.

Ми потврђујемо да су припреме за несрећу кључни елемент у управљању одговором и тежићемо унапређивању појединачног и колективног капацитета да хитно одговоримо на хуманитарне изазове настале деградацијом природне околине и климатским променама.

Ми смо решени да осигурамо да деградација природне околине и прилагођавање климатским променама буду интегрисани, кад је релевантно, у смањење ризика и управљање политикама и плановима. Ми желимо да мобилишемо неопходне људске и финансијске изворе и да их применимо, дајући приоритет акцијама за најугроженије људе.

Ми ценимо посвећеност држава Оквирној конвенцији Уједињених нација о климатским променама (UNFCCC) као централно, механизму за посвећивање климатским променама на глобалном нивоу и потврђујемо да облици деловања Покрета подржавају и да су комплементарни са UNFCCC.

Хуманитарни проблеми настали међународним миграцијама

Ми, ценећи многе користи међународних миграција, као и њихову комплексну и вишеструку природу, препознајемо да миграције могу да изазову хуманитарне проблеме у свим подручјима света. Ми смо посебно забринути што мигранти, независно од њиховог статуса, могу да остану ван конвенционалних здравствених, социјалних и правних система и из различитих разлога им може бити онемогућен приступ процесима који гарантују поштовање њихових основних права.

Ми потврђујемо значај истраживања начина и средстава да се ојача међународна сарадња на свим нивоима, да би се посветили хуманитарним проблемима изазваним међународним миграцијама.

Ми ценимо улогу влада, у овирu националних закона и међународног права, посебно међународног права људских права, права избеглица и међународног хуманитарног права, да се посвете хуманитарним потребама лица негативно погођених миграцијама, укључујући породице и заједнице и предузимање ефикасних мера. Ми смо дубоко забринути свим облицима трговине људима и експлоатације, посебно, укључивањем деце и жена и ми ценимо улогу влада у спречавању таквих пракси, обезбеђивању заштите и помоћи свим жртвама таквих пракси и обезбеђивању поштовања националних и међународних инструмената који их забрањују. Ми такође ценимо улогу Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца у том погледу.

Кад се бавимо хуманитарним потребама лица негативно погођених миграцијама, посебно миграната и чланова њихових породица у земљама порекла, транзита или дестинације, ми узимамо у обзир, кад је то релевантно, запажено искуство Црвеног крста и Црвеног полумесеца у односу на:

- (а) хуманитарну помоћ: нпр, обезбеђивање хране, смештаја, одеће, здравствене неге, прве помоћи, психосоцијалне подршке итд.
- (б) заштиту: нпр, поновно успостављање породичних веза, правне и административне савете, деловање против експлоатације и обмане, обезбеђивање информација о ризицима нерегуларне миграције, посеђивање миграната у затворима, са намером да се помогне побољшавању услова њиховог затварања и њиховог третмана кад је неопходно.
- (ц) Заступање: обезбеђивање хуманитарног приступа полицијских одлука, борбе против расизма, ксенофобије и дискриминације, промоцију хуманитарних правила у том погледу.
- (д) интеграцију и реинтеграцију: нпр, коришћење служби, јачање социјалног учешћа и солидарности (нпр. волонтера Црвеног крста и Црвеног полумесеца).
- (е) људско достојанство: промоцију поштовања људског достојанства.

Узимајући у обзир негативне последице прилива великог обима, као последице хуманитарних криза, међународни актери треба да размотре потребе заједница земље пријема.

Ми ценимо улогу националних друштава, засновану на принципима хуманости и непристрасности, и у консултацијама са јавним властима, у обезбеђивању хуманитарне помоћи угроженим мигрантима, независно од њиховог статуса.

Насиље, посебно у урбаним срединама

Ми разумемо да је насиље водећи узрок смрти, повреда и људских патњи широм света, који се може спречити. Насиље у урбаним подручјима представља посебан изазов, кад се проблеми често погоршавају рапидно растућим насељавањем,

сиромаштвом и економским проблемима, незапосленошћу, друштвеном искључивошћу и маргинализацијом, недовољном јавном безбедношћу и службама и лако расположивим дрогама и оружјем.

Ми схватамо да су државе одговорне за обезбеђивање сигурности и одговарајуће неге и подршке жртвама насиља, у могућем обиму, и за креирање политика и правних оквира усмерених на превенцију и смањење насиља. Такве политике и оквири могу да се баве и случајевима оружаног урбаног насиља између организованих група.

Ми смо решени да делујемо заједно да би развили на свим нивоима свеобухватне програме превенције и смањења насиља да би изградили безбедније заједнице, кроз практичне мере које узимају у обзир социјалне и економске развојне циљеве и олакшавају рехабилитацију младих погођених насиљем, да би се смањила њихова отуђеност и радикализација и да би се смањила њихова угроженост од дрога и криминала. Ми желимо да интензивирамо напоре за мобилисање заједнице за поштовање различитости и акцију против расизма, дискриминације, ксенофобије, маргинализације и других облика искључивости, са којима се суочавају све угрожене групе, као и оспособљавање волонтера и младих за хуманитарне активности на спречавању, смиривању или ублажавању насиља, посебно у урбаним срединама, заснивајући наше деловање на запаженом искуству националних друштава.

Нове и болести које се поново јављају и други јавни здравствени изазови

Ми схватамо да ХИВ, пандемијски грип, туберкулоза и маларија и друге преносиве болести као и друге здравствене претње угрожавају појединце и заједнице свуда у свету, а посебно жене и децу. Ми такође запажамо непропорционалан утицај ХИВ, туберкулозе и маларије на заједнице у Подсахарској Африци. Смањивање капацитета јавне здравствене инфраструктуре у многим државама и њихове способности да одговоре, као и демографске промене, недостатак воде и хигијенских услова, несигурност у обезбеђивању хране и сиромашна исхрана и њене последице на повећање болести и смртности, такође погоршавају ове претње, посебно њихов утицај на најсиромашније.

Ми подвлачимо потребу јачања здравствених система и развој националних здравствених планова, уз укључивање националних друштава и уз оспособљавање волонтера и погођених група да обезбеђују да програмирање и примена програма допру до погођеног и угроженог становништва у целини-као што су људи који живе са ХИВ-ом, корисници дрога, заједнице изложене претњи нових и болести које се поново јављају, жртве сексуалне експлоатације и трговине људима и других облика насиља, затвореници и бивши затвореници и напуштена деца.

Ми схватамо потребу да ови угрожени људи имају приступ, без дискриминације, превенцији, промоцији здравља и лековитој нези као и основним лековима,

вакцинама и другим производима здравствене неге. Приступ сигурној крви кроз добровољно не намењено давалаштво крви јесте и остаје основни јавни здравствени циљ.

Ми такође подвлачимо значај да здравствене службе имају приступ сваком појединцу коме су потребне, на основу прихваћених домаћих и међународних правила, без обзира на његов/њен статус и да те службе уживају неопходну заштиту.

Ми смо решени да укључимо јавно здравље, као интегрални део, у ефикасно управљање несрећом (које се састоји од јавног здравља, воде и хигијене , епидемијске контроле и јавне службе хитне помоћи).

Ми схватамо да свеобухватан, јавни здравствени приступ мора да се бави питањима туберкулозе, ХИВ и других здравствених претњи у затворима, укључујући неопходну контролу ранијих затвореника.

У одговору на ове изазове, ми ћемо:

- имати у виду различите капацитете држава и националних друштава;
- усклађено јачати наше оперативне капацитете и средства;
- оптимизирати улогу националног друштва као помоћног органа јавних власти на свим нивоима у хуманитарној области;
- капитализовати заснованост на заједници и волонтерској основи (посебно младих) националног друштва да позитивно утиче и да делује унутар угрожених заједница, посебно у ситуацијама ван доступа јавних власти;
- имати у виду обзире различитости;
- осигурати да се разматрање полова укључи као главно у свим програмима и активностима;
- учити на искуствима и најбољој пракси саставних делова Покрета широм света;
- промовисати познавање и поштовање релевантних одредби међународног права, као што су међународно хуманитарно право, међународно право људских права и право избеглица;
- градити јединствену способност саставних делова Покрета да делује у свако доба у складу са Основним принципима, да стиче поверење свих, да би имао приступ свима који су у стању потребе;
- интензивирати и координисати оперативно садејство и партнерство међу нама, члановима ове конференције, и са другим институцијама, гдегод постоји јасна потреба за жртве и најугроженије.

Наш заједнички рад треба да буде мерљив, уз транспарентност акције на националном нивоу и кроз размену најбољих пракси и искустава. Међународна федерација и МКЦК су сагласни да подржавају национална друштва у њиховом раду, укључујући и представљање њихових интереса и проблема на

међународном нивоу и обезбедиће механизме за неопходну размену знања да би се олакшало извршавање њихових задатака.

ЗАЈЕДНО ЗА ХУМАНОСТ

Усвојена на 30. Међународној конференцији Црвеног крста, Женева 2007.

30. Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца
(Конференција)

Узимајући у обзир гледишта, изражена током Конференције, о хуманитарним последицама великих изазова са којима се свет данас суочава,

Поздрављајући многа заветовања која су поднели чланови и посматрачи Конференције као одговор на ове хуманитарне изазове,

Узимајући са уважавањем у обзир мере које су предузеле државе и саставни делови Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца² да примене Агенду за хуманитарну акцију 2003, Декларацију „Заштитити људско достојанство” и заветовања према захтевима Резолуције 1, 28. Међународне конференције, и *поздрављајући* извештај о праћењу напретка који су припремили МКЦК и Међународна федерација,

1. *усваја* Декларацију „Заједно за хуманост” 30. Међународне конференције;
2. *охрабрује* све чланове Конференције, у складу са њиховим надлежностима, мандатима и капацитетима, да заједно делују на

² Међународни покрет Црвеног крста и Црвеног полумесеца се састоји од Међународног комитета црвеног крста (у даљем тексту: МКЦК), националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: национална друштва) и Међународне федерације друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца (у даљем тексту: Међународна федерација). У овом тексту термин „Покрет“ покрива све саставне делове.

олакшању патњи изазваних хуманитарним последицама изазова наведених у Декларацији;

3. *ургира* да сви чланови Конференције укључе усвојене резолуције и своја заветовања, која су поднета Конференцији, у своје напоре да оптимализују међусобне утицаје и партнерство међу собом и са другим актерима на међународном, регионалном и локалним нивоима;
4. *позива* све чланове Конференције да обавештавају МКЦК и Међународну федерацију о акцијама које предузимају и напретку који постижу применом Декларације и резолуција Конференције, као и својих заветовања;
5. *захтева* од МКЦК и Међународне федерације да известе 31. Међународну конференцију о примени резолуција и заветовања чланова ове конференције;
6. *поздравља* усвајање Стратегије Покрета о обнављању породичних веза (2008-2018), Резолуцијом 4, Савета делегата 2007. и *позива* државне власти да наставе са подршком активностима саставних делова Покрета за обнављање породичних веза, посебно јачању капацитета националних друштава, у складу са њиховом улогом и мандатом;
7. *констатује* да је Међународна федерација циркулисала своју Глобалну стратегију о здрављу и нези 2006 – 2010 државама чланицама и националним друштвима, у оквиру Светске здравствене скупштине и у другим приликама, и *очекује* да ће овај документ допринети партнерству усмереном на решавање здравствених изазова укључујући оне који су идентификовани на овој конференцији;
8. *захваљује* МКЦК за његов свеобухватни рад на Студији о међународном обичајном хуманитарном праву и за иницијативу, са Британским друштвом црвеног крста, за ажурирање тома „Пракса” Студије.
9. *изражава* поштовање МКЦК за његов извештај „Међународно хуманитарно право и изазови савремених оружаних сукоба” и позива га да настави да анализира текуће и изазове који настају, да анализира последице и води широке консултације о идентификованим оваквим питањима;
10. *ургира* да сви чланови Конференције наставе да интензивирају своје напоре у примени Агенде за хуманитарну акцију 2003. као релевантног и свеобухватног оквира за акцију да би се посветили:

- патњама изазваним раздвајањем породица и трајном трагедијом лица несталих у вези са оружаним сукобом и другим ситуацијама оружаног насиља;
- хуманитарним последицама неконтролисане расположивости и злоупотребе оружја у оружаним сукобима;
- ризику и утицају несрећа и унапређивању механизма припрема и одговора на несрећу;
- ризику и утицају ХИВ и других заразних болести на рањиве људе.

**СПЕЦИФИЧНА ПРИРОДА ПОКРЕТА ЦРВЕНОГ КРСТА И ЦРВЕНОГ
ПОЛУМЕСЕЦА У АКЦИЈИ И ПАРТНЕРСТВУ И
УЛОГА НАЦИОНАЛНИХ ДРУШТАВА КАО ПОМОЋНИХ ОРГАНА
ЈАВНИХ ВЛАСТИ У ХУМАНИТАРНОЈ ОБЛАСТИ**

Усвојена на 30. Међународној конференцији Црвеног крста, Женева 2007.

Међународна конференција,

Ценећи да је снажно партнерство између држава, саставних делова Покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца (Покрет) и других хуманитарних актера, као што су међународне организације, невладине организације и цивилно друштво од основног значаја за ефикасно бављење потребама угрожених људи широм света у духу слогана Конференције „Заједно за хуманост”,

Уважавајући различите мандате различитих саставних делова Покрета,

Подсећајући на Основни принцип независности Покрета, као и на чл. 2.3. 3. и 4.3 Статута Покрета, према којима су национална друштва Црвеног крста и Црвеног полумесеца (национална друштва) призната од својих влада као помоћни органи јавних власти у хуманитарној области,

Указујући на Резолуцију Генералне скупштине Уједињених нација (A/RES/49/2 од 27. октобра 1994), која подсећа да су национална друштва признале њихове владе као помоћне органе јавних власти у хуманитарној области, на основу Женевских конвенција од 12. августа 1949,

Подсећајући на Агенду за хуманитарну акцију усвојену на 28. Међународној конференцији, којом су се државе, признајући значај независности и помоћне улоге националних друштава, сагласиле да се, између осталог, јасно споразумеју са њиховим националним друштвима о дефинисању улога и одговорности у смањивању ризика и активностима управљања несрећом, као и у јавном здрављу, развоју и социјалним активностима,

Подсећајући на Резолуцију 1, 28. Међународне конференције која поздравља студију Међународне федерације „Национална друштва Црвеног крста и Црвеног полумесеца као помоћни органи јавних власти у хуманитарној области”, која садржи концепт „Карактеристике уравнотеженог односа” и указује на рад Међународне федерације у консултацијама са МКЦК у споровођењу резолуције,

Прихватајући да сарадња и дијалог националних друштава са њиховим владама укључује кључну улогу и одговорности националних друштава у подручјима промоције, дифузије и примене међународног хуманитарног права,

Прихватајући да национално друштво представља поузданог партнера националних и локалних јавних власти, које обезбеђује службу кроз своју различиту волонтерску основу и свој јединствен капацитет да мобилише људске и материјалне ресурсе на нивоу заједнице,

Указујући са уважавањем да је Савет делегата, својом резолуцијом 3 од 2007. одобрио концепт модела за национална друштва кад закључују уговоре о партнерству, укључујући и оне који су релевантни за односе помоћног органа,

Потврђујући обавезу свих саставних делова Покрета да делују у свако доба у складу са Основним принципима, Статутом Покрета и правилима која уређују употребу знакова и да обрађају пуну пажњу на релевантне политике Покрета,

Уважавајући да аутономија националних друштава и њихова посвећеност неутралности и непристрасној помоћи обезбеђују најбоље расположиво средство да задобију поверење свих да би имала приступ онима којима је потребна помоћ,

Подсећајући на члан 2. став 4. Статута и Пословник Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца, усвојене на 25. Међународној конференцији у Женеви 1986. и измењене и допуњене 1995. и 2006, који утврђују да „Државе ће у свако доба поштовати приврженост свих саставних делова Покрета Основним принципима”,

1. *Потврђује* да је примарна одговорност држава и њихових надлежних јавних власти да обезбеђују хуманитарну помоћ угроженим лицима на територији за коју су надлежни и да је примарни циљ националних друштава као помоћних органа јавних власти у хуманитарној области да их допуњавају у извршавању њихових одговорности;
2. *Тражи од* националних друштава и надлежних јавних власти да учврсте и уравнотеже односе уз јасне и реципрочне одговорности, одржавајући и јачајући непрекидни дијалог на свим нивоима унутар уговорених оквира за хуманитарну акцију;
3. *Признаје* да јавне власти и национална друштва као помоћни органи остварују специфично и особено партнерство, које садржи узајамне одговорности и користи, засноване на међународном и националном праву, у коме су националне јавне власти и национално друштво сагласни о подручјима у којима национално друштво допуњава или замењује јавне хуманитарне службе; национално друштво мора бити у стању да пружа своје хуманитарне услуге у свако доба у складу са Основним принципима, посебно принципима неутралности и независности, и у складу са својим другим обавезама по Статуту Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца, са којим су се сагласиле државе на Међународној конференцији Црвеног крста и Црвеног полумесеца;
4. *Подвлачи да*
 - (а) национална друштва као помоћни органи јавних власти у хуманитарној области имају обавезу да озбиљно размотре сваки захтев својих јавних власти да извршавају хуманитарне активности у оквиру свог мандата,

- (b) државе морају да се уздрже од захтева националним друштвима да извршавају активности које су у сукобу са Основним принципима или Статутом Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца или његовом мисијом, док национална друштва имају обавезу да одбију било који такав захтев и нагласе потребу јавним властима да поштују такве одлуке националних друштава;
5. *Позива* национална друштва и државе да разјасне и учврсте подручја у којима национална друштва као помоћни органи сарађују са јавним властима на свим нивоима;
 6. *Подвлачи* да национално друштво, признајући да његово особље и опрема коју обезбеђује санитеској служби оружаних снага, у складу са чланом 26. Прве женеvске конвенције од 1949, јесте тиме подвргнуто војним законима и правилима, мора да поштује Основне принципе, укључујући принцип неутралности, и да у свако доба одржава своју аутономију и осигура да се може јасно разликовати од војних и других владиних органа;
 7. *Позива* Међународну федерацију и МКЦК да, у консултацијама са државама и националним друштвима, ставе на располагање и даље развијају релевантан информативни материјал за национална друштва, јавне власти и друге заинтересоване органе, укључујући водиче, правне савете и најбоље праксе, као подршку партнерству између националних друштава и јавних власти у хуманитарној области.

**РЕЗОЛУЦИЈА 3
РЕАФИРМАЦИЈА И ПРИМЕНА
МЕЂУНАРОДНОГ ХУМАНИТАРНОГ ПРАВА**

Усвојена на 30. Међународној конференцији Црвеног крста, Женева 2007.

„ Чување људског живота и достојанства у оружаном сукобу ”

30. Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца
(Конференција)

Подсећајући на Декларацију и Агенду за хуманитарну акцију коју је усвојила 28. Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца, *подвлачећи* да ови документи остају релевантни данас као што су били 2003. и *охрабрујући* све чланове Конференције да наставе да раде на њиховој пуној примени,

Убеђени да међународно хуманитарно право остаје релевантно данас, као и увек раније, у међународним и немеђународним оружаним сукобима и да наставља да обезбеђује заштиту за све жртве оружаног сукоба,

Наглашавајући, у том погледу, да заштита коју обезбеђује право људских права не престаје у случају оружаног сукоба и да је заштићено од последица одредаба које га дерогирају, *подсећајући* да иако нека права могу бити искључиво предмет међународног хуманитарног права, друга могу бити искључиво предмет права људских права, а нека могу бити предмет обе гране међународног права и *подвлачећи* да право људских права, међународно хуманитарно право и право избеглица обезбеђују заштиту жртава оружаног сукоба, у оквиру својих подручја примене,

Поново истичући недвосмислену посвећеност свих чланова Конференције поштовању и обезбеђивању поштовања за међународно хуманоитарно право у свим околностима,

Подвлачећи, међутим, да међународно хуманитарно право уређује само ситуације оружаног сукоба и не треба да се проширује на друге ситуације,

Дубоко забринути што цивилно становништво и цивили појединачно настављају да подносе главни удар оружаних сукоба и остају главне жртве повреда међународног хуманитарног права које врше стране у оружаном сукобу, *снажно осуђује*, у том смислу нападе на цивиле који не учествују директно у непријатељствима и нападе на цивилне објекте, укључујући особље хуманитарне помоћи, новинаре, друге медијске професионалце и придружено особље, као и коришћење људских штитова,

Подсећајући на потребу да се узму у обзир посебни захтеви у погледу заштите, здравља и помоћи женама, деци, старијим лицима, неспособнима или немоћнима, избеглицама, лицима лишеним слободе и другим лицима са посебним потребама,

Поздрављајући универзално ратификовање Женевских конвенција од 1949, *изражавајући* наду да ће други уговори међународног хуманитарног права такође достићи универзално прихватање, *позива* све државе да размотре приступање уговорима међународног хуманитарног права у којима још нису чланице,

Напомињући да је ступио на снагу III Допунски протокол уз Женевске конвенције од 1949. године, од 14. јануара 2007,

Обраћајући пажњу да принципи и одредбе међународног хуманитарног права не произлазе само из међународних уговора него и из међународног обичајног права,

Подсећајући да је поштовање међународног хуманитарног права обавеза свих страна у оружаном сукобу, *наглашавајући* да се ова обавеза не заснива на реципроцитету,

Поздрављајући напредак у примени међународног хуманитарног права и *уважавајући* значај мера на свим нивоима да се постигне ефективна примена, дифузија и спровођење међународног хуманитарног права,

Констатујући са уважавањем повећање броја партнерстава и сарадње у примени, дифузији и развоју међународног хуманитарног права између држава, међународних и регионалних организација, МКЦК, националним друштвима Црвеног крста и Црвеног полумесеца и њихове Међународне федерације, академских институција, невладиних организација и цивилног друштва,

Подсећајући, посебно, на посебне одговорности националних друштава као помоћних органа јавних власти у својим државама у хуманитарној области, да сарађују и да помажу својим владама у дифузији и примени међународног хуманитарног права, укључујући заштиту знакова,

Схватајући да, иако је учињен напредак, напори да се примени међународно хуманитарно право на домаћим и међународним нивоима су још далеко испод захтева правде и *признајући* да некажњеност за злочине прописане међународним хуманитарним правом није прихватљива и да права жртава не могу више бити непоштована,

одлучује следеће:

Поштовање и обезбеђивање поштовања

1. *Потврђује* обавезу свих држава и страна у сукобу да поштују и обезбеде поштовање за међународно хуманитарно право у свим околностима;
2. *Подвлачи*, у том погледу, обавезу свих држава да се уздрже од охрабривања повреда међународног хуманитарног права било које стране у сукобу и да искористе свој утицај, у могућем обиму, да спрече и зауставе повреде, било индивидуално или кроз мултилатералне механизме, у складу са међународним правом;

Основне гаранције

3. *Потврђује* да су сва лица у власти стране у сукобу, укључујући лица лишена слободе због разлога који се односе на оружани сукоб, овлашћена на основне гаранције установљене међународним хуманитарним правом и у међународном и у немеђународном оружаном сукобу и да, због тога, нико не може бити стављен ван закона;
4. *Подвлачи* да се ове основне гаранције примењују без било каквог негативног разликовања заснованог на раси, боји, полу, језику, религији или вери, политичком или другом мишљењу, националности или социјалном пореклу, здрављу, рођењу или другом статусу или било ком другом сличном критеријуму;
5. *Потврђује*, у том погледу, непрекинути значај примене заједничког члана 3. Женевских конвенција, који садржи одређене основне гаранције, допуњеног применљивим уговорним и обичајним међународним правом;
6. *Потврђује* обавезу хуманог поступања са свим лицима у власти стране у оружаном сукобу, укључујући лица лишена слободе из разлога у вези са оружаном сукобом и обавезу поштовања њихових личних убеђења и верских пракси и *потврђује*, у том погледу, забрану убиства, тортуре, физичке или

менталне, суровог или нехуманог поступања, насиља над личним достојанством, посебно понижавајући и деградирајући третман, телесног кажњавања, сакаћења, медицинских или научних експеримената, силовања и других облика сексуалног насиља, узимања талаца, присилног нестајања и колективног кажњавања;

7. *Подвлачи* витални значај обезбеђивања свим лицима лишеним слободе из разлога у вези са оружаним сукобом, затвореним или интернираним, права у поступку усмерених на обезбеђивање да су такво затварање или интернација законити и да не представљају арбитрарно лишавање слободе, укључујући преиспитивање основа и стално преиспитивање законитости затварања или интернације од стране независног и непристрасног тела, без предрасуда у погледу правног режима применљивог на ратне заробљенике;
8. *Потврђује* да су сва лица која су притворена по кривичној оптужници и она којима се суди овлашћена на коректно суђење које омогућава све основне правне гаранције, укључујући претпоставку невиности, суђење пред независним, непристрасним и редовно формираним судом, као и неопходна права и средства за одбрану;
9. *Признаје* да се допунска, посебна заштита по међународном хуманитарном праву обезбеђује ратним заробљеницима и другим заштићеним лицима, као што су цивилни интернирци;

Хуманитарна и медицинска помоћ

10. *Потврђује* обавезу страна у оружаном сукобу, као и трећих држава, да хуманитарној помоћи и особљу за помоћ омогуће брз и несметан приступ цивилном становништву коме је помоћ потребна, под условима и у складу са међународним хуманитарним правом, укључујући врховну сагласност и, даље, *потврђује*, у том погледу, обавезу поштовања и заштите хуманитарног особља за помоћ;
11. *Подсећа* на обавезу поштовања и заштите медицинског особља, укључујући раднике Црвеног крста и Црвеног полумесеца, њихових транспортних средстава, као и медицинских установа и других медицинских капацитета у свако доба, у складу са међународним хуманитарним правом и *указује* на значај да медицинско особље има приступ било ком месту где је њихова медицинска служба потребна;
12. *Подвлачи* обавезу свих страна у оружаном сукобу да признају и подржавају заштитну вредност знакова разликовања предвиђених Женевским конвенцијама и, кад су применљиви, њиховим Допунским протоколима;

13. *Не одобрава* злоупотребу медицинских установа и других медицинских капацитета и знакова разликовања за извођење војних операција које доводе у опасност цивиле, рањенике, болеснике и медицинско особље;

Вођење непријатељстава

14. *Потврђује* принцип разликовања између цивила и бораца и између цивилних објеката и војних циљева као темељни принцип међународног хуманитарног права, који треба да поштују све стране у оружаном сукобу у свако доба, без обзира на разлоге оружаног суоба;

15. *Потврђује* забрану напада усмерених на цивиле или цивилне објекте, забрану напада без разликовања циљева, принцип пропорционалности у нападу, обавезу предузимања свих могућих мера предострожности у нападу, као и мера против ефеката напада, да би се заштитило и поштедело цивилно становништво и забрану коришћења људских штитова;

16. *Потврђује* забрану аката или претње насиљем чији је примарни циљ ширење терора међу цивилним становништвом;

17. *Потврђује* да право страна у сукобу на избор начина и средстава ратовања није неограничено и да је забрањено коришћење оружја, пројектила и материјала и метода ратовања који по својој природи изазивају сувишне повреде или непотребне патње;

18. *Тражи* од држава да повећају напоре у јачању заштите цивила против недискриминаторне употребе и ефеката оружја и муниције и *признаје*, у том погледу, потребу хитног бављења хуманитарним последицама експлозивних остатака рата и касетне муниције, укључујући ригорозну примену постојећих правила међународног хуманитарног права и допунских националних и међународних акција које ће смањити штетне последице ове муниције на цивиле, укључујући помоћ жртвама;

19. *Подсећа* на обавезу, изражену у I Допунском протоколу (члан 36) да се преиспитује законитост новог оружја, средстава и начина ратовања и *ургира* код свих држава да размотре успостављање посебних механизма за преиспитивање;

20. *Подвлачи* да се, у светлу обавезе држава да поштују и обезбеде поштовање за међународно хуманитарно право, захтевају одговарајуће мере за контролу расположивости оружја и муниције, тако да они не заврше у рукама оних од којих се може очекивати да га користе за повреде међународног хуманитарног права;

Постизање ефикасне примене

а. Национална примена

21. *Подсећа* да се обавеза да се поштује међународно хуманитарно право не може извршити без унутрашње примене међународних обавеза и због тога *непрестано понавља* потребу да државе усвоје све законодавне, управне и практичне мере које су неопходне за интегрисање међународног хуманитарног права у домаће право и праксу;
22. *Наглашава*, у том погледу, потребу усвајања таквих мера за коришћење и заштиту знакова распознавања, спречавање озбиљних повреда међународног хуманитарног права, заштиту културних добара, уређивање начина и средстава ратовања и заштиту права несталих лица и њихових породица, између осталог;
23. *Признаје* са задовољством ефикасну улогу и повећање броја националних комисија и других тела укључених у саветовање и помоћ националним властима у примењивању, развоју и ширењу знања о међународном хуманитарном праву и *охрабрује* државе које још нису установиле такве националне комисије или слична тела да размотре да то учине;

б. Доктрина, обука и образовање

24. *Подсећа* да је, ради обезбеђивања поштовања за међународно хуманитарно право у вођењу војних операција, основно да право буде преведено у мере и механизме, и на нивоу доктрине и поступака. Једнако је важно да је особље оружаних снага на свим нивоима одговарајуће обучено у примени међународног хуманитарног права;
25. *Подвучи*, у том погледу, одговорности војних старешина за обуку њиховог особља и за наредбе које дају потчињенима и *подсећа* да је због тога од основног значаја да старешине добију обуку која је одговарајућа њиховим одговорностима;
26. *Подсећа* на значај, у том циљу, расположивости правних саветника у оружаним снагама ради саветовања старешина, на одговарајућем нивоу, о примени међународног хуманитарног права;
27. *Потврђује* да је једнако важно да цивилно становништво буде образовано о међународном хуманитарном праву и, у том погледу, *охрабрује* државе да интензивирају своје напоре и, посебно, да усвоје образовне програме за младе људе, као што су образовни модули „Истраживање хуманитарног права” и *охрабрује* национална друштва да повећају своје напоре у ширењу знања о међународном хуманитарном праву у свим деловима друштва;

ц. Окончање некажњивости

28. *Препознаје* да, док су примена, обука и образовање предуслови да државе испуне своју обавезу да поштују међународно хуманитарно право, захтева се спровођење, посебно кроз ригорозну примену система индивидуалне одговорности за озбиљне повреде међународног хуманитарног права, да би се докрајчила некажњивост и охрабрило будуће поштовање;
29. *Подвлачи*, у том погледу, да је неизбежно да све државе створе домаће правне оквири за истраживање злочина предвиђених међународним правом, посебно ратних злочина, као и за гоњење или изручивање лица осумњичених да су извршила такве злочине;
30. *Подвлачи* значај видљивих, предвидивих и ефикасних санкција, било кривичних било дисциплинских, да би се обезбедило поштовање за међународно хуманитарно право и да би се одвратило од будућих повреда;
31. *Ургира* код држава да учине напредак у промовисању одговорности за извршење злочина предвиђених међународним правом, развојем ефикаснијег домаћег кривичног права кроз, *између осталог*, помоћ државама у развоју капацитета њихових домаћих судова, унапређивање међународне правосудне сарадње међу државама, као и између држава и међународних и „мешовитих” кривичних судова и трибунала, разматрање да постану чланице Статута Међународног кривичног суда и обезбеђивање јурисдикције за такве злочине конзистентне са међународним правом;
32. *Охрабрује* употребу механизма за утврђивање чињеница, као што је Међународна комисија за утврђивање чињеница установљена према члану 90. I Допунског протокола, у поновном успостављању поштовања за међународно хуманитарно право;
33. *Позива* МКЦК, подстичући његове претходне напоре, да настави своја разматрања и рад на унапређивању спровођења међународног хуманитарног права и да укључи, кад је то прикладно, ажурирање у своје извештавање о овом питању за следећу Конференцију;
34. *Подсећа* државе на потребу да се позабаве правима жртава, у складу са међународним правом;
35. *Тражи* од свих чланова Конференције да предузму ефикасне мере за примену ове резолуције.

РЕЗОЛУЦИЈА 4
УСВАЈАЊЕ ВОДИЧА ЗА ДОМАЋЕ ОЛАКШАВАЊЕ И
УРЕЂИВАЊЕ ХУМАНИТАРНЕ ПОМОЋИ И ИНЦИЈАЛНЕ
ПОДРШКЕ ЗА ОБНОВУ

Усвојена на 30. Међународној конференцији Црвеног крста, Женева 2007.

30. Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца

Забринути озбиљним стањем свих оних који хитно захтевају помоћ и подршку за обнову после несреће;

Потврђујући да је основна брига човечанства и међународне заједнице у случајевима несрећа заштита и благостање појединаца и очување основних људских права, као што је истакнуто у Декларфацији о принципима за

међународну хуманитарну помоћ цивилима у случајевима несрећа, коју је усвојила 21. Међународна конференција Црвеног крста и Црвеног полумесеца 1969;

Подсећајући да Међународни покрет Црвеног крста и Црвеног полумесеца сматра основним право свих људи да нуде и примају хуманитарну помоћ, као што је истакнуто у Принципима и правилима Црвеног крста и Црвеног полумесеца за помоћ у несрећи, измењеним и допуњеним на 26. Међународној конференцији Црвеног крста и Црвеног полумесеца 1995;

Непрестано понављајући да су акције помоћи израз међународне солидарности и да пружање помоћи ојачава пријатељске односе међу народима и тако доприноси учвршћењу светског мира, као што је истакнуто у Резолуцији 18, 20. Међународне конференције Црвеног крста 1965;

Констатујући да је Генерална скупштина Уједињених нација поновљено осветлила значај хуманитарне помоћи лицима погођеним несрећом, укључујући Резолуцију 46-182 од 1991, 43-131 од 1988. и 57-150 од 2002, као и Резолуцију Генералне скупштине Уједињених нација 32-56 од 1977 и Резолуцију 6, 23. Међународне конференције Црвеног крста од 1977. која је усвојила скуп „Мера за убрзавање хитне помоћи” да би се олакшале међународне операције помоћи;

Подсећајући на обавезу коју је преузела међународна заједница у Миленијумској декларацији 2000. да интензивира сарадњу на смањењу броја и последица природних и несрећа изазваних не-људским факторима, као и Хуого Декларацијом и Оквиром за акцију од 2005, да унапреди националне институционалне и правне оквири и ојачају припреме за несрећу, да би повећали чврстин и ефикасност одговора на несреће на свим нивоима;

Констатујући са уважавањем праксу многих држава да олакшају међународну помоћ у несрећи и помоћ за обнову, кад је неопходна и повећану пажњу и активност међународне хуманитарне заједнице да унапреди сарадњу и ефикасност помоћи у несрећи и подршке за опоравак;

Поздрављајући напредак који је у истраживању и операцији постигла Међународна саветодавна група за тражење и спасавање, уз подршку Бироа за координацију хуманитарних послова Уједињених нација и пионирске напоре међународних хуманитарних организација да развију минимум квалитета и одговорних стандарда и механизма за помоћ у несрећи и помоћ за обнову, као што је Кодекс понашања Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца и невладиних организација у хуманитарној помоћи од 1994 и Хуманитарна повеља Сфера и Минимум стандарда у одговору на несрећу, измењена и допуњена 2004;

Подсећајући на Завршни циљ 2.1.1, 27. Међународне конференције Црвеног крста и Црвеног полумесеца 1999, који захтева од држава, кад је неопходно, да уграде

повезаност са међународним системом одговора на несрећу у своје планове припрема за несрећу као и да укључе јасно дефинисане улоге и одговорности националних друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца, укључујући представљање на одговарајућем нивоу националне политике и у координационим телима;

Подећајући даље на Завршни циљ 3.2, 28. Међународне конференције Црвеног крста и Црвеног полумесеца 2003. и његово одређење да ће унапређени свест, јасноћа, примена и развој права, правила и принципа применљивих на међународни одговор на несрећу помоћи у олакшавању и унапређивању координације, рокова, квалитета и одговорности међународних активности одговора на несрећу и да зато може дати већи допринос заштити људског достојанства у случајевима несреће;

Констатујући налазе Међународне федерације друштава Црвеног крста и Црвеног полумесеца, изражене у пратећем документу Конференције 30ИЦ/07.9.1, да оквир у међународном праву и стандардима о међународној помоћи у несрећи и помоћи за обнову остаје разбацан и недовољно искористив, да често постоји недостатак хармонизације између националног права и међународних стандарда и да правне препреке ефикасној помоћи у несрећи и помоћи за обнову још постоје;

Признајући да ширина и разноликост међународних актера укључених у помоћ у несрећи и обнову нуде важне прилике, али и неке изазове да се ефикасно помогне лицима у стању потребе и осигура комплементарност међународне помоћи у несрећи и помоћи за обнову са домаћим напорима и механизмима за одговор;

Сматрајући кључном, у том погледу, улогу домаћег права и политике, који треба да се даље развијају у складу са релевантним нормама и принципима међународног права;

1. *усваја* Водич за домаће олакшавање и уређивање међународне помоћи у несрећи и помоћи за обнову;
2. *охрабрује* државе да искористе Водич за јачање својих националних правних, политичких и институционалних оквира, као и развијају, ако је прикладно, билатералне и регионалне уговоре о помоћи у несрећи, уз разумевање да Водич не представља правну обавезу;
3. *подвлачи* да, у погледу помоћи у несрећи и помоћи за обнову Црвеног крста и Црвеног полумесеца, Водич треба тумачити у складу са установљеним правилима, принципима и праксом Покрета, укључујући Статут Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца, измењен и допуњен 1995. и 2006, Принципе и правила за помоћ у несрећи Црвеног крста и Црвеног полумесеца, измењене и допуњене

1995, „Севилски споразум” о организацији међународних активности саставних делова Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца од 1997. и Допунске мере за јачање примене Севилског споразума од 2005. и не утичу на било који постојећи правни споразум између појединих саставних делова Покрета и држава којих се тичу;

4. *позива* државе, Међународну федерацију и национална друштва да скрену пажњу међународним и регионалним, владиним и невладиним организацијама које се баве помоћи у несрећи и помоћи за обнову на овај водич;
5. *позива* Међународну федерацију и национална друштва да, уз блиску сарадњу са Уједињеним нацијама и другим релевантним међународним и регионалним организацијама:
 - (и) шире знање о Водичу и користе га у јачању националних правних, политичких и институционалних оквира за одговор на несрећу;
 - (ии) промовишу суштину Водича у сваком релевантном постојећем правном развоју и управљању несрећом и иницијативама за смањење ризика, посебно јачање система Међународне стратегије за смањење несреће (ISDR) и њених регионалних платформи за смањење ризика од несреће; и
 - (иии) наставе своје напоре у истраживању и заступању, као и развоју средстава и модела за унапређење правних припрема за несрећу;
6. *позива Међународну федерацију* да, уз консултације са националним друштвима, поднесе извештај о напретку примене ове резолуције 31. Међународној конференцији Црвеног крста и Црвеног полумесеца.